

ရတနာတိုက်ဆန်းကြယ် စာပေမှာ နံပါတ်(၁) အခမဲ့ဖြန့်ချိဆွဲ

မင်းမြတ်သူရ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့်ရွှေလမ်းငွေလမ်းခင်းလိုပေးမယ်

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးသည် ပျင်းပျင်း ရှိသည် နှင့် တရုတ်တန်းရှိ လောင်းကစားခိုင်းများတွင် သွားရောက်လောင်းကစားလေရာ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ရှိစုမဲ့စု လစာလေးများကုန်သဖြင့် ဟော်တယ်ကြီးများ ၌ ညစာ မစားသောက်နိုင်တော့ဘဲ ဘိန်းစားများ စားသောက်လေ့ရှိသော နှစ်ပြားတန်ပလက်ဖောင်း ဆိုင်လေး၌ ညစာကို စားသောက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ယောက်သည် ညစာကို ဗိုက် ဆာဆာဖြင့် မြန်ရှက်စွာစားသောက်ပြီးနောက် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီး က

``ဒီတရုတ်တွေကို ကျုပ်တို့ မကျေနပ်ဘူး၊ ဟော်တယ်အပေါ်ဆုံး ထပ်ကို တက်ပြီး မန်နေဂျာကို ခြိမ်းခြောက်ပြီးကျုပ်တို့ ရုံးသွားတဲ့ ငွေ တွေ ပြန်တောင်းရအောင် ``

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

``ကျုပ်တို့ ရုံးသွားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေတော့ ပြန်လိုချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါမိုက်ကြေး ခွဲတာဗျ၊ လူမိုက်အလုပ်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ပြန်သိသွားရင် မကောင်းဘူးဗျာ ``

ဟု ဆိုလိုက်ရာ စုံ ထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး

``ဒီငွေတွေ ပြန်မရရင် ကျုပ် မိန်းမ ခင်ခင်ကြီးနဲ့ နောင်ဂျိန်ပလေးရမှာ လဲ ခင်ဗျားထည့်တွက်ဦးလေ ဗျာ ``

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ဇနီးချော မေ၏ မျက်နှာကို မြင်ပြီး ကျောချမ်းသွား၏။ တချိန်တည်းမှာ ပင် တရားမျှတခြင်းကို လွန်စွာခုံမင်ချစ် မြတ်နိုးသော မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်မိလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင် တစ်ယောက် မင်းကြီး၏ အမျက်တော်ရှုပြီး တောင်ငူအပို့ခံထားရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှင့် ခွဲခွာနေရ သည်မှာ ကြာပေပြီ။ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်သာသိလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြုအမူကို မင်းမဲ့စရိုက်ဆန်သည် ဟု ဝေဖန်ပေလိမ့်မည် ကျွန်ုပ်က သက်ပြင်းချပြီး

``ကျုပ်တို့ က စီအိုင်ဒီ စုံထောက်တွေဗျ၊ ဒီလို လုပ်ရင် စီအိုင်ဒီ သိကွာကျလိမ့်မယ်``

ဟု ပြောလေရာ စုံထောက် ဦးပေါ်ဦးကြီးက ခေါင်းကုတ်လိုက်ပြီး

``တော်ပါပြီဗျ၊ ကျုပ်လည်း မလုပ် ချင်တော့ပါဘူး``

ဟု စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောလိုက်၏။ ထိုအခိုက် မှာ ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အနောက်ဘက် အမှောင်ထဲမှ လက်ခုပ်တီးသံ ဖြောင်းဖြောင်းကြားလိုက်ရပြီး

``ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ၊ ဒါဟာ လူကြီးလူ ကောင်းတွေ ထားရှိရမဲ့ စိတ်ခါတ်ပဲဗျ``

ဟု သောအသံကို ကြားရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာမိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်ကို မြင်တွေ့လိုက် ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ယောက် စလုံး ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ ဖြစ်သွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကို စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး

``ကိုမင်းအောင် ပြန်ရောက်နေပြီနော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျ၊ ကျုပ်တို့ နောက်ကို ဘယ်လို လိုက်ခဲ့တာလဲ``

ဟု မေးမြန်း၏။ဆားပုလင်းမင်းအောင်က အနောက်သို့ လက်ကိုဝှေ့ ယမ်းပြလိုက်ပြီး

``မင်းကြီး လိုက်ပို့တာဗျ``

ဟု ဆိုလေရာ ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးသည် မင်းကြီးဆိုသော အသံကြားသည် နှင့် တီကိုဆားနှင့် တို့လိုက်သလို တွန့်ခဲနဲ့ ဖြစ်သွားပြီး ကိုမင်းအောင်ညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်လေရာ မင်းကြီး၏ ဝက်စလေကားနက်ကြီးကို မြင်ရသဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလေ၏။ အမှန်ပင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို စီအိုင်ဒီ စုံထောက်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။ကျွန်ုပ်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့်

``ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး တရုတ်တန်းကိုမင်းကြီးလိုက်ပါလာ

တာလဲ``

ဟု မေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က

``ကျုပ် ရှိတဲ့ တောင်ငူ ဂါတ်ကို မင်းကြီး ကိုယ်တိုင် လိုက်လာပြီး စီအိုင်ဒီကို ပြန်ခေါ်ခဲ့တာပဲ၊ ရန်ကုန်ကို ရောက်တော့ မင်းကြီးက ကျုပ်ကို ဘယ်ပို့ရမလဲ မေးတော့ ကျုပ်က မိတ်ဆွေရင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ အိုင်ပီတို့ ကို အရင်ဆုံးတွေ့ချင်တာနဲ့ တရုတ်တန်းကို လိုက်လာခဲ့တာပဲ ``

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးပေါ်ဦးက

``နေပါဦး ကိုမင်းအောင် ကျုပ်တို့ တရုတ်တန်းမှာ ရှိမယ်ဆိုတာ ကိုမင်းအောင် ဘယ်လိုသိတာလဲ``

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ကိုမင်းအောင်က

“ဒီနေ့ နံနက် သံတော်ဆင့် သတင်းစာထဲမှာ ရွှေမျက်မှန်ကိုယ် တော်ရဲ့ တရားပွဲကို သိမ်ဖြူကွင်းမှာ ကျင်းပမယ်လို့ ဖတ်ရတယ် ရွှေမျက်မှန်ကိုယ်တော် ဆိုတာ ခင်ဗျားမိန်းမ ခင်ခင်နဲ့ ကိုအောင်ဒင် မိန်းမ မေတို့ အကြီးအကျယ် ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုန်းကြီးဗျ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ မိန်းမ တွေ သိမ်ဖြူကွင်းက ရွှေမျက်မှန် ကိုယ်တော်ရဲ့ တရားပွဲကို ရောက်နေမှာ ပဲလို့ တွေးမိတယ်၊ ဒါဆိုရင် ဦးပေါ်ဦး တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ဒီနေ့ည ငါတို့ မိန်းမတွေ အိမ်မှာ မရှိဘူးဆိုပြီး တရုတ်တန်း လောင်းကစားဝိုင်းတွေကို ရောက်နေမယ် ဆိုတာသေချာပြီ၊ ဒါကြောင့် လည်းမင်းကြီးကို တရုတ်တန်းကိုပဲ လိုက်ပို့ခိုင်းရတာပဲ”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်တို့ သည် မင်းကြီးတရုတ်တန်းသို့ လိုက်ပါလာရခြင်း အကြောင်း ကို ရိပ်စားမိသွားလေ၏။ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များ ဖိန့်ဖိန့်တုန့် အောင် ကြောက်ရွံ့ရသော မင်းကြီးကို တရုတ်တန်းသို့ လိုက်ပို့ခိုင်းဝံ့ သော ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ သတ္တိကိုလည်း မချီးမွမ်းဘဲ မနေနိုင် တော့ချေ။ထိုပြင် ကိုမင်းအောင်ကဲ့သို့ အရည်အချင်း ပြည့်စုံသော စုံထောက် တစ်ယောက်ကို မာနကို ခဝါချပြီး တောင်ငူသို့ပင် လိုက်လံ ခေါ်ယူသော မင်းကြီး၏ စိတ်ဓါတ်ကိုလည်း မလေးစားဘဲ မနေနိုင်ချေ။ ထိုအခိုက်မှာ ပင် ဝက်စလီကားကြီး၏ နောက်ခန်းမှ မှန်တံခါးပွင့်သွားပြီး ကိုမင်းအောင်ကိုလက်ပြနုတ်ဆက်ရင်း ထွက်ခွာသွားသော မင်းကြီးကို ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးက ယောင်ယမ်းပြီး အလေးပြုလိုက်မိလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးသည် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီ ရုံးဝန်းနှင့် မနီးမဝေးရှိ မုန်ဟင်းခါးဆိုင်သို့ သွားရောက်ကာ မုန့်စားရင်း အ

ချိန်ဖြုန်းနေ၏။ ထို မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်လေးသည် လက်ရာကောင်းရုံ မက ရောင်းချသောသူလေးမှာ မိန်းမချောလေး ဖြစ်သဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့ စီအိုင်ဒီ စုံထောက်များ အားလုံး သူမဆိုင်ကို သွားရောက် ပိုးပန်းရင်း အချိန်ဖြုန်း လေ့ရှိ၏။

ထိုသို့ ပိုးပန်းရင်းမိန်းမနောက် ပိုးသန်လှသောစုံထောက် ဦးပေါ်ဦးနှင့် စုံထောက် ကိုစိန်မြင့်မှာ တစ်ဦး နှင့် တစ်ဦး အပြိုင်အဆိုင် နောက်ပိုးရင်း မကြာခဏ စကားများ ရန်ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ထိုသို့ စကားများ ရင်း စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် မိမိကိုယ်မိမိ စီအိုင်ဒီ စုံထောက်များ ထဲတွင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကလွဲပြီး သူအထူးချွန်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း တရားခံများ စွာကို ဖမ်းဆီးပေးခဲ့သဖြင့် မင်းကြီးကိုယ်တိုင်သူ့အား ရာထူးတက် ရန်ရာထားပြီး ဖြစ်ကြောင်း မစားရဝမခန်း ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စုံထောက် ကိုစိန်မြင့် ကလည်း အားကျမခံ စီအိုင်ဒီတွင် မိမိသာ အထူးချွန်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ရာဇဝင် လူဆိုးအမျိုးမျိုးကို မိမိအစွမ်းအစဖြင့် ဖမ်းဆီးပေးခဲ့သဖြင့် မင်းကြီး ကိုယ်တိုင် မကြာခဏ ချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်ရကြောင်း ကြွားဝါနေလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာ ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အနောက်မှ

``စီအိုင်ဒီစုံထောက်ထဲက သတ္တိရှိတဲ့ ကောင်ထွက်ခဲ့စမ်း၊ စုံထောက် စုတ် နောက်ပိုးရှူးတွေ တစ်ယောက်မှ ကို အထင်မကြီးဘူး၊ ငါ့ရဲ့ လက်သုံးတော် ဓားနဲ့ တွေ့တော့မယ်၊ ဇက်ကောင်းလို့ ငါ့ဓားကို

တောင်းနေတာလား

`` ဟု ဆိုသော ကျယ်လောင်သည့် အသံကြီးကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုအသံကြောင့် ပင် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များ အားလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ၌

အင်းစိန်တဝိုက်တွင် လှည့်လည်သွားလာနေသော အရူးအုန်းမြင့်ကို

တွေ့လိုက်ရလေ၏။ အုန်းမြင့်၏ လက်ထဲတွင် ငှက်ကြီးတောင်

ဓားကြီးတစ်လက်ကိုကိုင်ထားပြီး အရူးတစ်ယောက်ပီပီ စီအိုင်ဒီ စုံထောက်များကိုပင် မကြောက်မရွံ့စိန်ခေါ်နေလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် မိမိကိုယ်မိမိ သူရသတ္တိရှိသည် ဟု ကြွေးကြော်ထားသော စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးနှင့် စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့ သည် အရူးအုန်းမြင့် လက်က မည်သို့ မည်ပုံ လွတ်အောင် ပြေးရမည်ကိုသာ စဉ်းစားနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်မူအရူးအုန်းမြင့်၏ လက်ထဲက ငှက်ကြီးတောင် ဓားကြီးကိုသာ အထိတ်တလန့် ကြည့်နေမိ၏။အရူးအုန်းမြင့်ကမူ ဓားကြီးကို ကြောက်မက်ဖွယ် မွေ့ယမ်းပြီး

``စုံထောက်တွေလုပ်ပြီး သွေးမရှိဘူးလားကွ၊ သတ္တိရှိရင် ထွက်လာခဲ့``

ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုရင်း အနီးသို့ တိုးကပ် လာလေ၏။စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် အရူးအုန်းမြင့်၏

ငှက်ကြီးတောင်ဓားကြီးကို အထိတ်တလန့် ကြည့်ပြီး မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ

``ဒုက္ခပဲဗျို့ အရူးနဲ့ ဖက်ချရင်လည်း သိက္ခာကျဦးမယ်၊ အရူးဆိုပြီး ဒီအတိုင်းကြည့်နေလို့ လဲမရဘူး၊ ပြေးမှ ဖြစ်မယ်ဗျို့``

ဟု ဆိုကာ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ပြေးရန် ပြင်လေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ဦးပေါ်ဦး အနောက်သို့ လိုက်ရနီး အရူးကို ခုခံရနီးဖြင့် ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေလေ၏။ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့ လူစုမှာ လည်း ကျွန်ုပ်တို့ နည်းတူ ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်နေလေ၏။ထိုအခိုက်မှာ ပင် ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်မှ

``ဟေ့ကောင်အုန်းမြင့် ရပ်လိုက်စမ်း....လူကြီးတွေကို ဘာဖြစ်လို့

စော်ကားနေတာလဲ ``

ဟု သောအသံကို ကြားရသဖြင့် လှည့်ကြည့် လိုက်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ မ မျှော်လင့်ဘဲ ကိုမင်းအောင်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လွန်စွာ မှ ပင်ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်သွား၏။ ငှက်ကြီးတောင် ဓားကြီးကိုကိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ကို စိန်ခေါ်နေသော အရူးအုန်းမြင့်သည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို မြင်သောအခါ ချီမှု

ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော အမူအယာမှ ရိုကျိုးသောအမူအယာသို့ ပြောင်းသွားပြီးမှ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ``

ဟုတ်....ဟုတ်ကဲ့ပါ ဗျာ

ဆရာကြီး ကျုပ် နောက် မစော်ကားတော့ပါဘူး ``

ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က သက်ပြင်းချပြီး

``မင်းလက်ထဲက ဓားကြီးကို ငါ့ လာပေးစမ်းပါကွာ ``

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ အရူးအုန်းမြင့်က ရိုသေ လေးစားသော အမူ အယာဖြင့် ကိုမင်းအောင်လက်သို့ ငှက်ကြီးတောင်ဓားကို လာအပ်လေ ၏။ ကိုမင်းအောင်က အရူးအုန်းမြင့်ကို တည်ကြည်သော အမူအယာဖြင့် ကြည့်ပြီး

``မင်း.. လူကြီးလူကောင်းတွေကို စော်ကားတဲ့ အတွက် အပြစ်ရှိတယ်၊ ရှိခိုး ကန်တော့ပြီး တောင်းပန်လိုက်စမ်း ``

ဟု ဆိုလိုက်ရာ အရူးအုန်းမြင့်သည် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက် ကျော်များ ကို ထိုင်ပြီး ရှိခိုးကန်တော့ကာ ထိုနေရာမှ တချိုးတည်းလစ် ပြေးလေ တော့၏။ ကိုမင်းအောင် အချိန်မီ ရောက်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ် တို့ စုံထောက်

က်ကျော်ကြီးများ အရှက်မကွဲရခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ဦး ပေါ်ဦးက ကိုမင်းအောင်ကို ဝမ်းသာအားရ ကျေးဇူးတင် စကားပြော သော်လည်း ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို မနာလိုဝန်တို့ ဖြစ် နေသောစုံ ထောက်ကိုစိန်မြင့် တို့ လူစုမှာ မူ ဆားပုလင်းမင်းအောင်

ရောက်လာသဖြင့် အရူးအုန်းမြင့်ကို ဆုံးမရန် အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ဆုံးရှုံးသွားကြောင်း ပြောဆိုလေရာ ၎င်းတို့ လူစု၏ ကျေးဇူးတရားကိုမ သိ နားမလည်သော သဘောကို လွန်စွာ အမြင်ကပ်သွားသော ဦးပေါ်ဦးကြီးက

``ဟေ့လူတွေ အရူးအုန်းမြင့်ကို ဆုံးမမယ် ဟုတ်လား၊ နားရှိလို့ သာ ကြားရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သတ္တိကို ကျုပ် အသိဆုံးပါ၊ အုန်းမြင့် ဓားကြိမ်းကြိမ်းပြီး စိန်ခေါ်နေတုန်းက ချောင်လေးထဲမှာ မျက်စိသူငယ် နဲ့ ပုန်းနေတာ ဘယ်သူလဲ။ အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျား ထွက် ဆုံးမပါလား ``

ဟု ဘုကျကျ ပြောဆိုလိုက်ရာ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်သည် ဦးပေါ်ဦးကြီးကို စကားမလှန်ထိုးနိုင်သဖြင့် ငြိမ်ကုတ်သွားလေ၏။ ထို နောက်တွင် မူ ကိုမင်းအောင်က

``ကျုပ်လာတဲ့ အကြောင်းက စီအိုင်ဒီရုံးကြီးကို ကျုပ် ရောက်တော့ မင်းကြီးကို ရုံးခန်းရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ခါးကြီးထောက်ပြီး အိုင်ပီတို့ ကို ရှာနေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်ဗျ ``

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော် တစ်စုသည် မင်းကြီးဆို သည့် အသံကြားသည် နှင့် တီကိုဆားနှင့် တို့လိုက်သလို တွန့်ခဲနေဖြစ်သွားပြီး ဦးပေါ်ဦးကြီးက

``ဟင်..မင်းကြီး လိုက်ရှာနေတယ် ဟုတ်လား.. ဒုက္ခပါပဲဗျာ ``

ဟု အထိတ်တလန့် ရေရွတ်လိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်၏ စကားကို နားစိုက် ထောင်နေသော စုံထောက်ကို စိန်မြင့်တို့ လူစုသည် မင်းကြီးကို အလှအယက် ဖားရန်အလိုငှါ မုန်ဟင်းခါးဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေ ၏။ ကိုစိန်မြင့်တို့ လူစုကိုကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက် နှစ်ဦး ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေစဉ်ဆားပုလင်းမင်းအောင်က လက်ကာပြပြီး

``မပူပါနဲ့ ဗျ၊ ဒီလူတွေ ကျုပ်စကားကို ဆုံးအောင် နားမထောင်သွား ဘူးဗျ၊ ဂျက်ဆင်ကောလိပ်မှာ လူသတ်မှုဖြစ်လို့ ဗျ၊ ကျုပ်တို့ သွားကြရ အောင် ရန်ကုန်ကောလိပ်မှာ အခုတလော လူသတ်မှု တွေ ဆက်တိုက်ဖြစ်နေတယ် ဆိုပဲဗျ၊ ဒါကြောင့် မင်းကြီးက ကျုပ်တို့ ကို စိုးရိမ်တကြီး လွှတ်လိုက်တာ ``

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ သည် လူသတ်မှု အသံကြားသည် နှင့် စိတ်ရှုပ်သွားသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အနီးတွင် လွန်စွာ အားကိုးအားထား ပြုရသော ကိုမင်းအောင် ရောက်နေသဖြင့် ပူပင်ခြင်း မရှိချေ။ ကိုမင်းအောင်က ရန်ကုန်ကောလိပ်ရှိရာသို့ ကားကို မောင်းနှင်ရင်း

``လွန်ခဲ့တဲ့ လက ဂျက်ဆင်ကောလိပ်မှာ ကျောင်းသားတစ်ဦး သေဆုံးခဲ့သေးတယ်ဆို၊ ဒီလူသတ်မှုကို ကျုပ်ကို ပြောပြပါဦး ``

ဟု မေးမြန်းလေရာ ကျွန်ုပ် လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော ကောလိပ်ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်သူ မောင်ဖေခင် အသတ်ခံရသည့် အကြောင်း ကို ပြန်လည်မြင်ယောင် လာလေ၏။ ထိုစဉ်က ဂျက်ဆင်ကောလိပ်၌ လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားနေသည် ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များ ရောက်ရှိသောအခါ သေဆုံးသူ၏ အလောင်းမှာ ဂျက်ဆင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်မြက်ခင်းပေါ်တွင် ရှိနေလေ၏။ သေသောသူ ကောလိပ်ကျောင်းသားမှာ သမိုင်းဘာသာရပ်ကိုသင်ယူသော ပ

န်းချီဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းသိရလေ၏။

သေသူ၏ ခန္ဓာကို စစ်ဆေးကြည့်လေရာရင်ဝကို ချွန်ထက်သော ဓားကဲ့သို့ အရာဖြင့် ထိုးစိုက်ခံရကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ထိုစဉ်က

ကျွန်ုပ်တို့ သည် မင်းကြီး ဆူပူကြမ်းမောင်းခံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့လှသဖြင့် ကောလိပ်ကျောင်းသား၏ သေဆုံးမှုကို စွမ်းစွမ်းတမံ စုံစမ်းထောက်လှမ်း ခဲ့သော်လည်း ယနေ့ထက်တိုင် လူသတ်မှုတရားခံကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်က

``မောင်ဖေခင် ဆိုတဲ့ ကောလိပ်ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဂျက်ဆင်ရှေ့မြက်ခင်း ပေါ်မှာ အသတ်ခံရတယ်၊မောင်ဖေခင်ရဲ့ ရင်ဝကို ဓားနဲ့ ထိုးခံရတာ၊ မောင်ဖေခင်ရဲ့ အမှုမှာ ထူးခြားမှုက မောင်ဖေခင်ဟာ လူချစ်လူခင် များ တဲ့ ပန်းချီဆရာ တစ်ယောက်ဗျ၊ ဘယ်လိုရန်ငြိုးရန်စမှ မရှိဘူး၊ လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားတဲ့ အချိန် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လည်း သူနဲ့ ဘယ်သူမှ ရန်ပွဲဖြစ်ပွားတာ မရှိဘူး၊ သူ့ကိုသတ်သွားတဲ့ လူကို သဲလွန်စရှာတာလည်း ဒီနေ့အထိ ဘာသဲလွန်စမှ ရှာမရဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ သေသူ မောင်ဖေခင်ဟာ မိမရှိ ဖမရှိ တစ်ကောင်ကြွက်``

ဟု ပြောလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

`` စိတ်ဝင်စားစရာပဲဗျာမောင်ဖေခင်ရဲ့ အမှုကို မပေါ်ပေါ်အောင်လိုက်မယ်``

ဟု ပြောလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ အစွမ်းကို ယုံကြည်သော ကျွန်ုပ်တို့ သည် မကြာမီ တရားခံကို လက်ရဖမ်းဆီး နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်မိလေ၏။

